

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 16. junija 2015*

„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti POLYTETRAFLON — Prejšnja besedna znamka Skupnosti TEFLON — Neobstoj resne in dejanske uporabe prejšnje znamke — Člen 42(2) in (3) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Končni proizvod, ki vključuje sestavino — Uporaba prejšnje znamke za končne proizvode tretjih oseb — Obveznost obrazložitve“

V zadevi T-660/11,

Polytetra GmbH s sedežem v Mönchengladbachu (Nemčija), ki jo zastopa R. Schiffer, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopa P. Bullock, zastopnik,

tožena stranka,

druga stranka v postopku pred odborom UUNT za pritožbe, intervenientka pred Splošnim sodiščem, je

EI du Pont de Nemours and Company s sedežem v Wilmingtonu, Delaware (Združene države), ki jo zastopa E. Armijo Chávarri, odvetnik,

zaradi tožbe, vložene zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 29. septembra 2011 (zadeva R 2005/2010-1) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama EI du Pont de Nemours and Company in Polytetra GmbH,

SPLOŠNO SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi H. Kanninen, predsednik, I. Pelikánová, sodnica, in E. Buttigieg (poročevalec), sodnik,

sodni tajnik: I. Dragan, administrator,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 30. decembra 2011,

na podlagi odgovora na tožbo, ki ga je UUNT v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložil 12. aprila 2012,

na podlagi odgovora na tožbo, ki ga je intervenient v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložil 16. aprila 2012,

* Jezik postopka: angleščina.

na podlagi sklepa z dne 13. junija 2012, s katerim vložitev replike ni bila dovoljena,

ob upoštevanju spremembe sestave senatov Splošnega sodišča,

na podlagi ukrepov procesnega vodstva z dne 28. julija 2014,

ker stranki v enem mesecu po tem, ko sta bili obveščeni o koncu pisnega postopka, nista vložili predloga za razpis obravnave ter je Splošno sodišče na podlagi poročila sodnika poročevalca in člena 135a Poslovnika Splošnega sodišča odločilo, da bo stranki zaslišalo na obravnavi,

na podlagi obravnave z dne 4. novembra 2014

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Tožeča stranka, družba Polytetra GmbH, je 24. julija 2007 pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 146), kakor je bila spremenjena (nadomeščena z Uredbo Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1)), vložila zahtevo za registracijo znamke Skupnosti.
- 2 Znamka, za katero je bila zahtevana registracija, je besedni znak POLYTETRAFLON.
- 3 Proizvodi, za katere je bila zahtevana registracija, spadajo v razrede 1, 11, 17 in 40 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil revidiran in spremenjen, ter, za vsak razred, ustrezajo temu opisu:
  - razred 1: „Kemikalije za industrijo, znanost in fotografijo, kot tudi za kmetijstvo, vrtnarstvo in gozdarstvo; nepredelane umetne snovi; zmesi za gašenje ognja; sredstva za kaljenje in varjenje; lepila za industrijske namene“;
  - razred 11: „Izmenjevalniki toplote; električni kuhalniki; cevna ogrevalna telesa; aparati za razsvetljavo, ogrevanje, proizvodjanje pare, kuhanje, hlajenje, sušenje, prezračevanje, dovajanje vode in sanitarne namene“;
  - razred 17: „Izdelki iz umetnih snovi (polproizvodi), zlasti nakrčne gibke cevi, prevleke za valje, gibke cevi za valje, prevleke za svetilne cevi, steklena vlakna, varilni trakovi, vreče, transportne posode iz steklenih vlaken, mrežasto blago iz steklenih vlaken, laminatne plošče iz steklenih vlaken, garni, tkanine, mehovi, vstopne šobe; žica (za varjenje in spajkanje) iz umetne snovi; varilna žica in varilni film iz umetne snovi; obloge iz umetne snovi; tesnila; prevleke iz fluorove umetne snovi; plastične mase v stisnjeni obliki za proizvodnjo; pakirni, mašilni in izolacijski materiali; upogljive cevi (nekovinske); kavčuk, gutaperča, gumi, sljuda in blago izdelano iz teh materialov, ki ni vključeno v druge razrede; polproizvodi iz fluorove umetne snovi, zlasti iz politetrafluoretilena, zlasti v obliki plošč, palic, cevi in folij“;
  - razred 40: „Obdelava materialov“.
- 4 Prijava znamke Skupnosti je bila objavljena v *Biltenu znamk Skupnosti* št. 9/2008 z dne 25. februarja 2008.

- 5 Družba EI du Pont de Nemours and Company je 23. maja 2008 na podlagi člena 42 Uredbe št. 40/94 (postal člen 41 Uredbe št. 207/2009) vložila ugovor zoper registracijo znamke, ki se je zahtevala za proizvode iz točke 3 zgoraj.
- 6 Ugovor je temeljil na prejšnji besedni znamki Skupnosti TEFLON, ki je bila registrirana 7. aprila 1999 pod številko 432120 in podaljšana 19. novembra 2006, in sicer za proizvode in storitve iz razredov 1, 11, 17 in 40, ki ustrezajo temu opisu:
  - razred 1: „kemikalije za industrijo, znanost, fotografijo in za poljedelstvo, vrtnarstvo in gozdarstvo; umetne smole v surovem stanju; umetne snovi v surovem stanju, gnojila (naravna in umetna); sestavki za gašenje požara; pripravki za taljenje in varjenje kovin; kemikalije za konzerviranje živil; snovi za strojenje; lepila za industrijo“;
  - razred 11: „naprave za osvetljevanje, ogrevanje, proizvodnjo pare, kuhanje, hlajenje, sušenje, prezračevanje, vodovodne in sanitarne instalacije“;
  - razred 17: „kavčuk, gutaperča, guma, azbest, sljuda in izdelki iz teh snovi, ki jih ne obsegajo drugi razredi; polizdelki iz umetnih snovi za rabo v proizvodnji; tesnilni, mašilni in izolacijski material; gibke nekovinske cevi“;
  - razred 40: „Obdelava materialov“.
- 7 V utemeljitev ugovora so bili navedeni razlogi iz člena 8(1)(b), (2)(c) in (5) Uredbe št. 40/94 (postal člen 8(1)(b), (2)(c) in (5) Uredbe št. 207/2009)).
- 8 V okviru postopka z ugovorom je intervenientka predložila več dokumentov z namenom dokazati obstoj ugleda prejšnje znamke za nekatere proizvode, ki so zajeti z navedeno znamko.
- 9 Tožeča stranka je med postopkom z ugovorom zahtevala, naj se v skladu s členom 43(2) in (3) Uredbe št. 40/94 (postal člen 42(2) in (3) Uredbe št. 207/2009) dokaže resna in dejanska uporaba navedene prejšnje znamke, ki je navedena kot razlog za ugovor.
- 10 Intervenientka je v odgovoru na zahtevo, naj se dokaže resna in dejanska uporaba prejšnje znamke, napotila na dokumente v zvezi z ugledom navedene znamke ter predložila druge dokaze z namenom dokazati, da se je ta znamka resno in dejansko uporabljala.
- 11 Oddelek za ugovore je z odločbo z dne 14. septembra 2010 ugovor zavrnil. Ugotovil je, da so bili proizvodi in storitve, ki jih zadevata nasprotujoči si znamki, enaki. Poleg tega je ugotovil, da je obstajala zelo nizka stopnja vizualne in fonetične podobnosti med zadevnimi znaki ter da so ti znaki bili pomensko različni. Posledično je izključil vsakršno verjetnost zmede med nasprotujočima si znamkama. Presodil je tudi, da so elementi, ki jih je predložila intervenientka, obstoj ugleda prejšnje znamke dokazovali za del proizvodov, na katere se znamka nanaša, da pa ugovora ni mogoče sprejeti na podlagi člena 8(5) Uredbe št. 207/2009, saj ni podobnosti med navedenimi znaki, ki je pogoj za uporabo te določbe. Ker je zavrnil ugovor, je presodil, da ni treba preučiti dokaza o obstoju resne in dejanske uporabe prejšnje znamke.
- 12 Intervenientka je 15. oktobra 2010 pri UUNT na podlagi členov od 58 do 64 Uredbe št. 207/2009 zoper odločbo oddelka za ugovore vložila pritožbo.
- 13 Prvi odbor za pritožbe UUNT je z odločbo z dne 29. septembra 2011 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) ugodil pritožbi, razveljavil odločbo oddelka za ugovore ter z ugoditvijo ugovoru zavrnil prijavo znamke za vse zadevne proizvode in storitve. Presodil je, da je intervenientka dokazala uporabo prejšnje znamke za nekatere proizvode iz razredov 1, 11 in 17, zlasti glede dejstva, da so zaščitno nelepljivo snov, ki jo je intervenientka tržila pod navedeno znamko, številna podjetja na

ozemlju Evropske unije uporabljala za izdelavo široke palete proizvodov in da je bila ta znamka izrazito prisotna v brošurah in oglaševanjih teh proizvodov. Nasprotno, po mnenju tega odbora za pritožbe uporaba prejšnje znamke ni bila dokazana za storitve iz razreda 40. Poleg tega je tako kot oddelek za ugovore presodil, da je prejšnja znamka imela izjemen ugled v svetovnem merilu, zlasti na ozemlju Unije, za več proizvodov, za katere je bila registrirana. Menil je, da so bili proizvodi in storitve, ki jih zajema prijavljena znamka, deloma enaki in deloma zelo podobni proizvodom, ki jih zajema prejšnja znamka in za katere je bila resna in dejanska uporaba dokazana, ter da so bili – v nasprotju z ugotovitvijo oddelka za ugovore – zadevni znaki podobni. Posledično je ta odbor za pritožbe presodil, da je obstajala verjetnost zmede v smislu člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009, pri čemer je nad nekaterimi vizualnimi in fonetičnimi razlikami med zadevnima znakoma prevladala enakost oziroma visoka stopnja podobnosti med zadevnimi proizvodi. Odbor za pritožbe v teh okoliščinah ni presodil, da bi bilo treba preučiti ugovor v delu, v katerem ta temelji na členu 8(2)(c) in (5) Uredbe št. 207/2009.

Predlogi strank

- 14 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- razveljavi izpodbijano odločbo in
  - UUNT naloži plačilo stroškov.
- 15 UUNT in intervenientka Splošnemu sodišču predlagata, naj:
- zavrne tožbo in
  - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

- 16 Tožeča stranka v podporo svoji tožbi navaja dva tožbena razloga, pri čemer s prvim zatrjuje kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009, z drugim pa kršitev člena 42(2) in (3) in člena 15(1) iste uredbe.
- 17 Splošno sodišče meni, da je treba pred preučitvijo tožbenih razlogov po uradni dolžnosti preveriti, ali je bila obveznost obrazložitve izpodbijane odločbe v obravnavani zadevi spoštovana.

Obveznost obrazložitve

- 18 Opozoriti velja, da morajo biti v skladu s prvim stavkom člena 75 Uredbe št. 207/2009 v odločbah UUNT navedeni razlogi, na katerih odločbe temeljijo. Ta obveznost ima enak obseg kot obveznost, določena s členom 253 ES, njen cilj pa je omogočiti, prvič, da se zainteresirane osebe seznanijo z razlogi za sprejeti ukrep, zato da lahko branijo svoje pravice, in drugič, da lahko sodišče Unije izvaja nadzor nad zakonitostjo odločbe (glej sodbi z dne 6. septembra 2012, Storck/UUNT, C-96/11 P, EU:C:2012:537, točka 86, in z dne 9. julija 2008, Reber/UUNT – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart), T-304/06, ZOdl., EU:T:2008:268, točka 43 in navedena sodna praksa).
- 19 V obravnavani zadevi tožeča stranka – čeprav trdi, da resna in dejanska uporaba v smislu člena 42(2) Uredbe št. 207/2009 ni bila dokazana za prejšnjo znamko, „kot se uporablja na trgu“, ter dvomi o tem, da bi bilo treba za „homopolimerne in kopolimerne smole, zaščitne filme in apreture“, za katere naj bi tožeča stranka prav tako dokazala uporabo, šteti, da sodijo v razred 1 – formalno ni podala tožbenega razloga, s katerim bi se zatrjeval neobstoj ali nezadostnost obrazložitve. Vendar pa neobstoj ali nezadostnost obrazložitve pomeni bistveno kršitev postopka v smislu člena 263 PDEU in je razlog

javnega reda, na katerega lahko oziroma mora paziti sodišče Unije po uradni dolžnosti (sodbi z dne 2. decembra 2009, Komisija/Irska in drugi, C-89/08 P, ZOdl., EU:C:2009:742, točka 34, in z dne 27. marca 2014, Intesa Sanpaolo/UUNT – equinet Bank (EQUITER), T-47/12, ZOdl., EU:T:2014:159, točka 22).

- 20 Ker so bile stranke na obravnavi zaslišane o ustreznosti obrazložitve izpodbijane odločbe glede ujemanja med, na eni strani, proizvodi, za katere je odbor za pritožbe navedel dokaze, ki jih je predložila intervenientka in na podlagi katerih je ugotovil, da je bila zanje resna in dejanska uporaba dokazana, in na drugi storitvami, za katere je bila navedena znamka registrirana in na katerih je temeljil ugovor, je treba na ta razlog paziti po uradni dolžnosti. Če namreč izpodbijana odločba nima ustrezne obrazložitve v zvezi s tem, Splošno sodišče ne bo moglo preveriti zakonitosti odločitve tega odbora v točki 28 izpodbijane odločbe glede resne in dejanske uporabe prejšnje znamke za vsakega od proizvodov, za katere je bila ugotovljena resna in dejanska uporaba.
- 21 UUNT je na obravnavi zastavljeno vprašanje o tem odgovoril, da bi odbor za pritožbe načeloma moral preveriti, ali proizvodi in storitve, za katere se je znamka uporabljala, dejansko sodijo med proizvode in storitve, za katere je bila navedena znamka registrirana, kot so to določale Uredba št. 207/2009 in smernice za poizvedbo v Uradu glede dokaza resne in dejanske uporabe.
- 22 UUNT pritrjuje, da v obravnavani zadevi izpodbijana odločba ne vsebuje podrobne obrazložitve in ne vsebuje analize „za vsako posamično kategorijo“ proizvodov, za katere je bila ugotovljena resna in dejanska uporaba prejšnje znamke. Vendar meni, da čeprav je obrazložitev iz izpodbijane odločbe v zvezi s tem precej jedrnata, pa je odbor za pritožbe opravil poglobljeno presojo vseh dokazov, ki jih je predložila intervenientka, kar naj bi bilo razvidno iz izpodbijane odločbe.
- 23 Vendar je treba poudariti, prvič, da je odločba nezadostno obrazložena, če je po eni strani v njej ugotovljeno, da se je prejšnja znamka resno in dejansko uporabljala v smislu člena 42(2) Uredbe št. 207/2009, ter po drugi v njej ni pojasnjeno, kako predloženi dokazi podpirajo to ugotovitev glede vsakega od proizvodov oziroma storitev ali vsake od kategorije proizvodov oziroma storitev, za katere je bila ta uporaba ugotovljena. Drugič, prav tako je treba poudariti, da ta določba odboru za pritožbe nalaga, da zagotovi ujemanje med blagom ali storitvami, v zvezi s katerimi odbor za pritožbe meni, da je bila resna in dejanska uporaba dokazana, in med celoto ali delom blaga ali storitev, za katere je navedena znamka registrirana, da bi se omogočila kasnejša presoja verjetnosti zmede (glej v tem smislu zgoraj v točki 19 navedeno sodbo EQUITER, EU:T:2014:159, točka 27).
- 24 Ob pomanjkanju tovrstne natančnosti v odločbi UUNT ni mogoč nadzor nad tem, kako je odbor za pritožbe uporabil člen 42(2), zadnji stavek, Uredbe št. 207/2009, ki določa, da „[č]e se je prejšnja blagovna znamka Skupnosti uporabljala le za del blaga ali storitev, za katere je registrirana, se za namene preizkusa ugovora šteje, da je registrirana le za ta del blaga ali storitev“. Na podlagi sodne prakse namreč iz člena 42(2) in (3) navedene uredbe izhaja, da če je bila znamka registrirana za dovolj široko kategorijo proizvodov ali storitev, ki bi se jih lahko razporedilo v več podkategorij, ki bi se jih lahko upoštevalo samostojno, dokaz o resni in dejanski uporabi znamke za del teh proizvodov ali teh storitev v postopku z ugovorom daje varstvo samo tej podkategoriji ali podkategorijam, ki zajemajo proizvode ali storitve, za katere je bila znamka dejansko uporabljena. Če pa je bila znamka registrirana za tako natančno opredeljen in omejen krog proizvodov ali storitev, da ni mogoče začrtati očitnih mej v zadevni kategoriji, potem dokaz o resni in dejanski uporabi znamke za navedene proizvode ali storitve za namene ugovora nujno zajema vso to kategorijo (sodbi z dne 14. julija 2005, Reckitt Benckiser (Espanja)/UUNT – Aladin (ALADIN), T-126/03, ZOdl., EU:T:2005:288, točka 45, in z dne 13. februarja 2007, Mundipharma/UUNT – Altana Pharma (RESPICUR), T-256/04, ZOdl., EU:T:2007:46, točka 23).
- 25 Tako mora odbor za pritožbe – kadar je dokaz o uporabi predložen le za del blaga ali storitev, ki sodijo v kategorijo, za katero je prejšnja znamka registrirana in ki se navaja kot razlog za ugovor – prav tako presoditi, ali ta kategorija vsebuje samostojne podkategorije, v katere bi sodili to blago in storitve, glede

katerih je uporaba dokazana, tako da bi bilo treba šteti, da je bil navedeni dokaz predložen zgolj za to podkategorijo blaga ali storitev, ali pa da, nasprotno, takšne podkategorije niso mogoče (glej v tem smislu zgoraj v točki 19 navedeno sodbo EQUITER, EU:T:2014:159, točka 20 in navedena sodna praksa).

- 26 V obravnavani zadevi je odbor za pritožbe v točki 28 izpodbijane odločbe ugotovil, da je bila resna in dejanska uporaba prejšnje znamke dokazana za „kemične proizvode za industrijo in znanost; umetne smole v surovem stanju, umetne snovi v surovem stanju; lepila za industrijo iz razreda 1, za „naprave za osvetljevanje, ogrevanje, proizvodnjo pare, kuhanje, hlajenje, sušenje, prezračevanje, vodovodne in sanitarne instalacije“ iz razreda 11 in za „polizdelke iz umetnih snovi za rabo v proizvodnji; tesnilni, mašilni in izolacijski material; gibke nekovinske cevi“ iz razreda 17, na katerih je temeljil ugovor.
- 27 Svojo odločitev je odbor za pritožbe obrazložil z ugotovitvijo v točkah od 22 do 25 izpodbijane odločbe, da se je politetraflouretilen (PTFE), ki ga je izdelovala intervenientka, na podlagi licenc uporabljal kot prevleka za nekatere končne proizvode tretjih oseb. Dalje je v točki 26 izpodbijane odločbe zavrnil trditev tožeče stranke, da uporaba navedene znamke ni bila dokazana za končne proizvode tretjih oseb, in sicer, ker je bila prevleka, ki jo je zagotovila tožeča stranka, integralni del sestave in strukture teh proizvodov in ker je bila ta znamka izrazito prisotna v reklamnem materialu za te proizvode.
- 28 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da se je odbor za pritožbe v svojem razlogovanju glede dokazov o resni in dejanski uporabi prejšnje znamke – v točki 22 izpodbijane odločbe – omejil le na navedbo dejstva, da je intervenientka dobavljala PTFE v različnih oblikah, med drugim v obliki smol, stisnjenih smol, dobljenih s stiskanjem v prah, belega prahu ali disperzije fluoropolimera. Vendar ti proizvodi ne sodijo med proizvode, za katere je bila prejšnja znamka registrirana.
- 29 Res je sicer, da „smole“ kot „umetne smole v surovem stanju“ sodijo med proizvode iz razreda 1, za katere je bila prejšnja znamka registrirana. Vendar je treba poudariti, da umetne smole kot polizdelki sodijo v razred 17, kot izhaja iz Nicejske klasifikacije. Vendar odbor za pritožbe ni pojasnil, ali so bile smole, ki jih je omenil v točki 22 izpodbijane odločbe, proizvodi v surovem stanju, ki sodijo v razred 1 in ki jih zajema prejšnja znamka, ali polizdelke, ki sodijo v razred 17, in v primeru zadnjenavedene hipoteze, katerim od proizvodov med tistimi, ki sodijo v navedeni razred in za katere je bila prejšnja znamka registrirana, so te smole ustrezale.
- 30 Poleg tega tudi ob predpostavki, da bi odbor za pritožbe menil, da je PTFE ustrezal „umetnim smolam v surovem stanju“, ki sodijo v razred 1 in za katere je bila prejšnja znamka registrirana, iz izpodbijane odločbe ne izhaja, v kakšnem odnosu je ta proizvod z drugimi proizvodi, ki sodijo v isti razred in za katere je odbor za pritožbe presodil, da je bila resna in dejanska uporaba dokazana.
- 31 Na podlagi izpodbijane odločbe prav tako ni mogoče določiti, ali ima odbor za pritožbe – s tem ko omenja PTFE v različnih oblikah in prevleke ter surovino, ki je del sestave različnih proizvodov – v mislih vse ali del proizvodov, ki sodijo v razred 1 oziroma vse ali del proizvodov, ki sodijo v razred 17, za katere je bila prejšnja znamka registrirana.
- 32 Ugotoviti je treba tudi, da glede ugotovitve iz točke 26 izpodbijane odločbe odbor za pritožbe ni jasno opredelil proizvodov – izmed proizvodov, za katere je bila prejšnja znamka registrirana in na katerih je temeljil ugovor – za katere je treba uporabiti to ugotovitev. Poleg tega odbor za pritožbe v točkah 24 in 25 izpodbijane odločbe navaja več končnih proizvodov tretjih oseb, ki vsebujejo zaščitne snovi, ki jih zagotavlja intervenientka, in sicer na udarce odporne pritrditve za steklene svetilke in fluorescenčne svetilke varnostnikov, površinsko zaščito za vrtno tlake, visokotemperaturne kabelske sisteme za plinske turbine, impregnirano mazivo za kolesa in vosek za vozila, cevi, zaščito glave teniškega loparja, neprepustne trakove za vodovodne vezave, kuhinjske gobe, plastične proizvode, ki se jih uporablja v mikrovalovnih pečicah, gospodinjske aparate in kuhinjske lonce. Vendar pa je treba ugotoviti, da noben od teh proizvodov ne sodi med proizvode, za katere je bila prejšnja znamka registrirana in na katerih je temeljil ugovor.

- 33 Poleg tega pojasnila, ki jih je intervenientka podala na obravnavi v odgovor na vprašanje, ki ga je Splošno sodišče postavilo v zvezi z vprašanji, ki jih je glede tega postavila intervenientka, ne izhajajo iz obrazložitve izpodbijane odločbe. Zlasti na podlagi obrazložitve izpodbijane odločbe ni mogoče določiti niti tega, ali so bili „homopolimerne in kopolimerne smole, zaščitni filmi in apreture“, za katere je intervenientka kot dokaz za resno in dejansko uporabo predložila podatke o letnem prometu, na katerega se je sklicevala tožeča stranka, proizvodi v surovem stanju iz razreda 1 ali polizdelki iz razreda 17, niti tega, katere proizvode izmed tistih, za katere je bila prejšnja znamka registrirana, je izdelala in neposredno tržila intervenientka pod prejšnjo znamko in kateri so bili končni proizvodi tretjih, za katere naj bi bila resna in dejanska uporaba dokazana na podlagi dejstva, da so ti navedeno znamko uporabljali za svoje proizvode, katerih sestava in struktura sta vključevali proizvode intervenientke.
- 34 Ob neobstoju zadostnih razlogov, ki omogočajo preučitev zakonitosti izpodbijane odločbe, Splošno sodišče ni pristojno, da opravi poglobljeno analizo razlogov, ki ne izhajajo iz izpodbijane odločbe. Namreč, UUNT je pristojen, da obravnava zahtevo za registracijo znamke Skupnosti in o njej odloči. Sodišče prve stopnje pa je dalje pristojno, če je potrebno, da opravi pravni nadzor nad presojo odbora za pritožbe v sprejeti odločbi UUNT. Nasprotno Sodišče prve stopnje ni pristojno, da nadomešča UUNT pri izvajanju pristojnosti, ki mu pripadajo na podlagi Uredbe št. 207/2009 (glej v tem smislu sodbo z dne 15. marca 2006, Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia/UUNT – Ferrero (FERRÓ), T-35/04, ZOdl., EU:T:2006:82, točka 22).
- 35 Posledično je treba ugotoviti, da izpodbijana odločba ni zadostno obrazložena, ker ne omogoča razumeti, v kolikšni meri naj bi elementi, ki jih je predložila intervenientka in na katere se je skliceval odbor za pritožbe, dokazovali resno in dejansko uporabo prejšnje znamke za vsega od proizvodov med tistimi, za katere je bila znamka registrirana in na katerih je temeljil ugovor ter za katere se je štel, da je bila njihova uporaba dokazana.
- 36 Vendar ta nezadostnost obrazložitve izpodbijane odločbe ne zadeva temeljne ugotovitve iz točke 26 izpodbijane odločbe, na katero se nanaša prvi del drugega tožbenega razloga, in sicer, da je bila uporaba prejšnje znamke dokazana za končne proizvode, in sicer, ker so zaščitni premazi tožeče stranke integralni del sestave in strukture proizvodov tretjih, tako da je tožeča stranka s prvim delom drugega tožbenega razloga lahko podala očitke glede te ugotovitve in varovala svoje pravice. Prav tako ne zadeva presoje vrednosti dokazov, ki se nanašajo na uporabo prejšnje znamke za „homopolimerne in kopolimerne smole, zaščitne filme in apreture“ iz drugega dela drugega tožbenega razloga. Zato lahko Splošno sodišče opravi svoj nadzor zakonitosti izpodbijane odločbe glede teh očitkov.
- Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 42(2) in (3) in člena 15(1) Uredbe št. 207/2009*
- 37 Tožeča stranka najprej zatrjuje, da je odbor za pritožbe pri presoji resne in dejanske uporabe prejšnje znamke upošteval dokaze, ki ne zadevajo upoštevano obdobje.
- 38 Druge trditve tožeče stranke se delijo na dva dela.
- 39 S prvim delom drugega tožbenega razloga tožeča stranka trdi, da dokazi, ki se nanašajo na zadevno obdobje, kvečjemu dokazujejo uporabo prejšnje znamke za zaščitne filme, smole, apreture, homopolimere, kopolimere, ki jih tretje osebe uporabljajo kot surovine, sestavine ali dele njihovih končnih proizvodov, zlasti za površino teh proizvodov, ne pa za te končne proizvode.
- 40 Z drugim delom tožeča stranka izpodbija, da bi intervenientka v zadostni meri in ustrezno dokazala resno in dejansko uporabo celo za zaščitne filme, smole, apreture, homopolimere in kopolimere. Po mnenju tožeče stranke pri presoji resne in dejanske uporabe prejšnje znamke ni mogoče upoštevati dokazov, ki niso datirani, niti dokazov, na katerih ni podana prejšnja znamka.

- 41 UUNT in intervenientka nasprotujeta trditvam tožeče stranke.
- 42 V zvezi s tem je treba opozoriti, prvič, da iz uvodne izjave 10 Uredbe št. 207/2009 izhaja, da je zakonodajalec menil, da ni razloga za varstvo prejšnje znamke, razen če se ta dejansko uporablja. Člen 42(2) in (3) Uredbe št. 207/2009 določa, da lahko prijavitelj znamke Skupnosti zahteva dokaz o tem, da se je v obdobju petih let pred datumom objave znamke, ki je bila predmet ugovora, prejšnja znamka resno in dejansko uporabljala na ozemlju, na katerem je varovana (glej sodbo z dne 27. septembra 2007, La Mer Technology/UUNT – Laboratoires Goëmar (LA MER), T-418/03, EU:T:2007:299, točka 51 in navedena sodna praksa).
- 43 Na podlagi pravila 22(2) Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe št. 40/94 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 189), ki podrobneje pojasnjuje določbe člena 42(2) in (3) Uredbe št. 207/2009, se morajo dokazi o uporabi nanašati na kraj, čas, obseg in naravo uporabe prejšnje znamke (glej zgoraj v točki 42 navedeno sodbo LA MER, EU:T:2007:299, točka 52 in navedena sodna praksa).
- 44 Čeprav je pojem resne in dejanske uporabe v nasprotju z vsako uporabo, ki je minimalna in ne zadošča za ugotovitev, da se znamka na določenem trgu uporablja dejansko in učinkovito, zahteva za resno in dejansko uporabo vseeno ni namenjena presojanju gospodarskega uspeha ali nadzorovanju poslovne strategije podjetja niti pridržanju varstva znamk samo za njihovo obsežno tržno uporabo (glej v tem smislu sodbi z dne 8. julija 2004, Sunrider/UUNT – Espadafor Caba (VITAFRUIT), T-203/02, ZOdl., EU:T:2004:225, točka 38, in z dne 23. februarja 2006, Il Ponte Finanziaria/UUNT – Marine Enterprise Projects (BAINBRIDGE), T-194/03, ZOdl., EU:T:2006:65, točka 32).
- 45 Znamka se resno in dejansko uporablja, če se uporablja v skladu s svojo bistveno funkcijo, ki je v zagotavljanju istovetnosti izvora blaga ali storitev, za katere je bila registrirana, da bi se ustvaril oziroma ohranil trg za to blago in storitve, medtem ko je pri simbolični uporabi edini cilj ohranjanje pravic, ki so dane z znamko. Poleg tega pogoj resne in dejanske uporabe znamke zahteva, naj se znamka, kot je zaščitena na zadevnem ozemlju, uporablja javno in navzven (glej zgoraj v točki 42 navedeno sodbo LA MER, EU:T:2007:299, točka 54 in navedena sodna praksa).
- 46 Natančneje, za preučitev, ali se je v obravnavani zadevi zadevna znamka uporabljala resno in dejansko, je treba opraviti celovito presojlo dokazov, vloženih v spis, ob upoštevanju vseh pomembnih okoliščin zadeve. Presoja resne in dejanske uporabe znamke mora temeljiti na vseh dejstvih in okoliščinah, na podlagi katerih je mogoče ugotoviti resničnost njenega komercialnega izkoriščanja, natančneje uporabe, ki se v zadevnem gospodarskem sektorju štejejo za utemeljene za ohranitev ali ustvarjanje tržnih deležev v korist proizvodov ali storitev, ki jih znamka varuje, naravo teh proizvodov ali storitev, značilnosti trga, obseg in pogostost uporabe znamke (glej zgoraj v točki 42 navedeno sodbo LA MER, EU:T:2007:299, točka 55 in navedena sodna praksa).
- 47 Nazadnje, resna in dejanska uporaba znamke ne more biti dokazana z verjetnostjo ali domnevami, temveč mora temeljiti na konkretnih in objektivnih dokazih, ki dokazujejo učinkovito in zadostno uporabo znamke na zadevnem trgu (glej zgoraj v točki 42 navedeno sodbo LA MER, EU:T:2007:299, točka 59 in navedena sodna praksa).
- 48 V skladu s pravilom 22(4) Uredbe št. 2868/95 so dokazi načeloma omejeni na predložitev dodatne dokumentacije in predmetov, kot so embalaža, nalepke, ceniki, katalogi, računi, fotografije, časopisni oglasi in pisne izjave iz člena 78(1)(f) Uredbe št. 207/2009 (sodba z dne 13. maja 2009, Schuhpark Fascies/UUNT – Leder & Schuh (jello SCHUHPARK), T-183/08, EU:T:2009:156, točka 25).
- 49 Drugi tožbeni razlog je treba preučiti ob upoštevanju zgornjih preudarkov.

- 50 V obravnavani zadevi iz točk 6 in 7 izpodbijane odločbe in analize dokumentacije, ki je v spisu UUNT, ki je bil predložen Splošnemu sodišču, izhaja, da je intervenientka v odgovor na zahtevo po dokazu o resni in dejanski uporabi prejšnje znamke napotila na dokumente, ki so bili predloženi z namenom dokazati ugled prejšnje znamke, in sicer so to bili:
- izvleček s spletne strani o predstavitvi značilnosti PTFE;
  - predstavitev zgodovine njenih dejavnosti, proizvodov in storitev, ki jih ponuja tožeča stranka pod znamko TEFLON, letnega prometa med letoma 1998 in 2000 glede zaščitnih snovi, ki jih je tržila pod prejšnjo znamko v Evropi, letnih nadomestil iz naslova licenc za uporabo teh zaščitnih nelepljivih prevlek za leta od 2003 do 2006 in oglaševalskih dejavnosti in stroškov, zlasti za leta od 2004 do 2007;
  - odlomke iz slovarjev različnih jezikov, ki povzemajo izraz „teflon“;
  - raziskave mnenj in poročila, opravljena v juniju, juliju in novembru 2001 in juliju 2006 glede tega, kakšno je poznavanje potrošnikov – zlasti na ozemlju držav članic – znamke TEFLON, katere so značilnosti proizvodov, ki jih je zadevna znamka označevala, in o možnih uporabah teh proizvodov;
  - seznam njenih hčerinskih družb, ki svoje dejavnosti opravljajo v svetu, med drugim na ozemlju Unije;
  - smernice za uporabo znamke TEFLON na podlagi licenc, imenovane „TEFLON Trademark Licence, Trademark Usage Rules“ (licenca znamke TEFLON, smernice za uporabo znamke), odločitve nacionalnih sodišč držav članic v zvezi s spori glede nepooblaščen uporabe navedene znamke in odločb UUNT o ugovorih, utemeljenih z znamko TEFLON;
  - pojasnila o predstavitvi znamke TEFLON in nalepk proizvodov, na katerih je navedena znamka;
  - reklamni material in članke iz revij.
- 51 Intervenientka je pred UUNT prav tako predložila dokaze, da bi dokazala, da se je prejšnja znamka resno in dejansko uporabljala. Ti dokazi so bili:
- predstavitev letnega prometa med letoma 2003 in 2008 na ozemlju držav članic za prodajo homopolimernih in kopolimernih smol, zaščitnih filmov in apretur pod znamko TEFLON ter stroškov oglaševanja za te proizvode v navedenem obdobju;
  - izvleček z njene spletne strani o predstavitvi različnih oblik in značilnosti proizvodov, ki se prodajo pod znamko TEFLON, in možnostih njihove uporabe;
  - informacija glede razvoja fluoropolimerov, zlasti PTFE, kot se tržijo pod znamko TEFLON, in glede možnosti njihove uporabe v različnih industrijskih sektorjih;
  - brošure in reklamni material v zvezi s proizvodi, ki uporabljajo prevleke in sestavine, označene z znamko TEFLON;
  - informacija o „Licenced Applicator Program“ (program pooblaščenih uporabnikov) za proizvode, ki jih zadeva znamka TEFLON, ter seznam uporabnikov, ki jih je intervenientka pooblastila, ter izvlečki z njene spletne strani oziroma brošure o uporabi njenih proizvodov, ki jih označuje znamka TEFLON, v drugih proizvodih.

Upoštevno obdobje

- 52 V obravnavani zadevi je bila prijava tožeče stranke za registracijo znamke Skupnosti objavljena 25. februarja 2008. Posledično se petletno obdobje iz člena 56(2) Uredbe št. 207/2009 v povezavi s členom 42(2) iste uredbe razteza – kot to izhaja iz točke 21 izpodbijane odločbe od 25. februarja 2003 do vključno 24. februarja 2008. Ker je bila prejšnja znamka znamka Skupnosti, so ozemlja, za katera se zahteva dokaz o uporabi, ozemlja držav članic Unije.
- 53 Ugotoviti je treba, da se dokaz, na katerega je odbor za pritožbe oprl svojo ugotovitev o tem, da je bila resna in dejanska uporaba prejšnje znamke dokazana, ne nanaša na zadevo obdobje, kot to zatrjuje tožeča stranka. Gre za špansko revijo, na katero se sklicuje v točkah 22, 24 in 25 izpodbijane odločbe in ki – ker gre za revijo iz leta 2002 – ne more biti dokaz o resni in dejanski uporabi prejšnje znamke za obdobje od 25. februarja 2003 do vključno 24. februarja 2008.
- 54 Vendar je treba šteti, ker doba trajanja nekega izdelka na splošno traja omejeno obdobje in ker je kontinuiteta uporabe del podatkov, ki jih je treba upoštevati za ugotovitev, da je bila uporaba objektivno namenjena ustvarjanju ali ohranitvi določenega tržnega deleža, da je treba te dokaze, ki še zdaleč niso nepomembni, upoštevati in presojsati skupaj z drugimi dokazi, saj je z njimi mogoče dokazati resnično in resno uporabo znamke na trgu (glej v tem smislu sodbi z dne 13. aprila 2011, Bodegas y Viñedos Puerta de Labastida/UUNT – Unión de Cosecheros de Labastida (PUERTA DE LABASTIDA), T-345/09, EU:T:2011:173, točka 32 in navedena sodna praksa, in z dne 16. novembra 2011, Buffalo Milke Automotive Polishing Products/UUNT – Werner & Mertz (BUFFALO MILKE Automotive Polishing Products), T-308/06, ZOdl., EU:T:2011:675, točka 65).
- 55 Iz navedenega izhaja, ker odbor za pritožbe svoje presoje o resni in dejanski uporabi prejšnje znamke ni oprl samo na špansko revijo, omenjeno zgoraj v točki 53, ampak je ta element upošteval skupaj z drugimi elementi, da je ugotovil, da je bila resna in dejanska uporaba te znamke dokazana, ni ravnal nepravilno glede elementov, ki jih je upošteval pri tej presoji.

Prvi del drugega tožbenega razloga: uporaba prejšnje znamke za proizvode, ki niso „homopolimerne in kopolimerne smole, zaščitni filmi in apreture“

- 56 Tožeča stranka trdi, da dokazi, ki se nanašajo na zadevno obdobje, dokazujejo kvečjemu uporabo prejšnje znamke za zaščitne filme, homopolimerne in kopolimerne smole ter apreture, ki „verjetno“ sodijo v razred 1 in ki jih tretje osebe uporabljajo kot surovine, sestavine ali dele njihovih končnih proizvodov, zlasti za površino teh proizvodov, ne pa za te končne proizvode. Pritrjuje, da je prejšnja znamka na končnih proizvodih tretjih oseb kot oznaka enega od njihovih delov, s čimer prispeva k njihovi promociji, saj izpostavlja kakovost surovine, ki jo označuje znamka TEFLON, da pa so proizvodi zmeraj označeni in trženi z lastno znamko proizvajalca. Tako uporaba prejšnje znamke teh tretjih po mnenju tožeče stranke ne pomeni „uporabe za končni proizvod [teh tretjih]“, ampak za proizvode, ki jih proizvaja intervenientka, in sicer zaščitne filme, smole in prevleke. Poleg tega trdi, da na uporabo znamke za tak proizvod – če gre za vprašanje podobnosti med surovino, ki je uporabljena kot sestavina ali del proizvoda, ter proizvodom – ni mogoče sklepati na podlagi dokaza o njeni uporabi za morebiti podobno surovino, ki je del proizvoda.
- 57 Posledično po mnenju tožeče stranke – in v nasprotju z ugotovitvami odbora za pritožbe – resna in dejanska uporaba prejšnje znamke ni bila dokazana za proizvode, ki sodijo v razreda 11 in 17.
- 58 UUNT navaja, da ni redkost in da se lahko šteje za splošno znano dejstvo, da se dve znamki uporabljata glede istega proizvoda, pri čemer je ena proizvajalčeva znamka, ki označuje ta proizvod, druga pa znamka, ki označuje del tega proizvoda – del, katerega prisotnost lahko vpliva na izbiro potrošnikov in je celo lahko odločilna v zvezi s tem. Ta pojav naj bi v marketinški literaturi bil poznan kot „označevanje sestavine z znamko“ ali „podvrsta souporabe znamke“.

- 59 UUNT trdi, da je odbor za pritožbe temeljito preučil dokaze, iz katerih izhaja, da se znamka TEFLON kot oznaka za prevleko uporablja za več proizvodov, ki jih proizvajajo tretje osebe, ki to prevleko vključijo v sestavo ali strukturo teh proizvodov, tako da je treba potrditi, da je bila resna in dejanska uporaba prejšnje znamke dokazana za te proizvode. Posledično UUNT meni, da je glede na posebnost sektorja, v katerem se izvaja „souporaba znamke“ – in posledično obstoja podsektorja trga, ki ga sestavljajo proizvodi, ki med seboj konkurirajo na podlagi vrste prevleke, ki jo vsebujejo – odbor za pritožbe pravilno presodil, da je prejšnja znamka, ki „dobesedno“ označuje posebno vrsto prevleke, med drugim postala „soznamka“ končnih proizvodov.
- 60 Intervenientka trdi, da je bila uporaba prejšnje znamke dokazana za vse proizvode iz točke 28 izpodbijane odločbe. Zatrjuje, ker so smole, umetne snovi, lepila, kemikalije oziroma prevleke, ki jih izdeluje, integralni del sestave in strukture proizvodov tretjih, ki se prodajajo pod prejšnjo znamko, se na uporabo te lahko sklicuje tudi na podlagi teh prodaj. Trdi, da tožeča stranka v svojih trditvah zamenjuje med seboj različna koncepta, in sicer na eni strani proizvodnjo in na drugi trženje proizvodov. Po njenem mnenju pa je treba pri presoji uporabe znamke določiti, ali se proizvodi prodajo pod zadevno znamko – in to neodvisno od vprašanja, ali imetnik znamke proizvaja del (na primer smole in prevleke) tega proizvoda ali celoten proizvod, in ali se proizvod prodaja pod eno ali več znamkami. Dejstvo, da proizvod lahko označuje več znamk, naj bi bilo potrjeno s sodno prakso Splošnega sodišča.
- 61 V obravnavani zadevi je glede resne in dejanske uporabe prejšnje znamke odbor za pritožbe v točki 22 izpodbijane odločbe poudaril, da je intervenientka dobavljala PTFE v različnih oblikah. Pritrdil je, da je intervenientka delovala v skladu z „Licenced Applicator Program“, katerega udeleženci so bili izbrani na podlagi svojih znanj, izkušenj in delovnih kakovosti pri uporabi prevlek znamke TEFLON. V točkah od 24 do 26 izpodbijane odločbe je odbor za pritožbe poudaril – pri čemer se je oprl na različne dokaze, ki jih je predložila intervenientka – da so številna podjetja Unije uporabljala proizvod intervenientke kot sestavni del ali prevleko svojih različnih proizvodov, „katerih paleta se razprostira od kuhinjske posode do vesoljske opreme, od avtomobila do obdelave polprevodnikov, od komunikacijskih kablov do vlaken“.
- 62 Poleg tega iz točke 24 izpodbijane odločbe – na katero se napotuje z izrazom „uporabniki, ki delujejo na podlagi licence“ v spisu iz postopka pred UUNT, ki je bil predložen Splošnemu sodišču, in v odgovoru intervenientke na pisno vprašanje Splošnega sodišča – izhaja, da intervenientka licence za uporabo znamke TEFLON podeljuje tretjim osebam, ki surovine oziroma prevleke intervenientke vključijo v svoje proizvode. Tako imetnik takšne licence lahko svoj proizvod trži tako, da proizvod poleg svoje znamke opremi tudi z znamko TEFLON intervenientke. Ta dejstva je med drugim potrdila intervenientka na obravnavi, ko je odgovarjala na vprašanja Splošnega sodišča.
- 63 Odbor za pritožbe je v točki 26 izpodbijane odločbe poudaril, da so bile prevleke, ki jih je proizvajala intervenientka, integralni del sestave in strukture finalnih proizvodov tretjih oseb ter da je bila prejšnja znamka prisotna v brošurah in oglaševanjih teh proizvodov, zato je zavrnil trditev tožeče stranke, da „uporaba glede končnih proizvodov ni bila dokazana“.
- 64 Posledično je odbor za pritožbe ugotovil, da je bila uporaba prejšnja znamke na ozemlju Unije dokazana za zadevno obdobje, in sicer za proizvode, navedene zgoraj v točki 26 te sodbe.
- 65 V zvezi s tem je treba opozoriti, da namen zahteve, da se mora znamka uporabljati resno in dejansko, da bi bila varovana na podlagi prava Unije, izhaja iz dejstva, da register UUNT ne sme postati predmet strateškega in statističnega vlaganja, s katerim bi bil neaktivnemu imetniku podeljen časovno neomejen zakoniti monopol. Nasprotno in v skladu z uvodno izjavo 10 Uredbe št. 207/2009 mora ta register vestno odražati označbe, ki jih podjetja dejansko uporabljajo na trgu za razlikovanje svojih proizvodov in storitev v gospodarskem prometu (sodba z dne 15. septembra 2011, centrotherm Clean Solutions/UUNT – Centrotherm Systemtechnik (CENTROTHERM), T-427/09, ZOdl., EU:T:2011:480, točka 24).

66 Glede na trditve strank je treba na vprašanje – o tem, ali dokaz o uporabi prejšnje znamke glede končnih proizvodov tretjih, ki vključujejo dele, ki jih proizvaja tožeča stranka, in ki obstaja hkrati z drugimi znamkami teh proizvodov, lahko pomeni dokaz o resni in dejanski uporabi prejšnje znamke za končne proizvode, za katere je bila zadnjenavedena znamka registrirano – odgovoriti v dveh delih. Na eni strani je treba preučiti, ali se za posamezen del in proizvod, ki ta del vključuje, lahko šteje, da sodita v isto skupino proizvodov, tako da bi dokaz o uporabi prejšnje znamke v zvezi s končnimi proizvodi tretjih oseb, ki ta del vključujejo, pomenil dokaz o resni in dejanski uporabi prejšnje znamke za končne proizvode, za katere je bila zadnjenavedena znamka registrirana. Na drugi strani je treba upoštevati bistveno vlogo znamke, ki je identificirati trgovski izvor proizvoda, ki ga označuje.

– Presoja glede tega, ali posamezen del in proizvod, ki ta del vključuje, sodita v isto skupino proizvodov

67 Iz sodne prakse izhaja, da je treba člen 42(2) in (3) Uredbe št. 207/2009 razlagati tako, kot da se želi izogniti temu, da bi delno uporabljena znamka uživala obsežno varstvo zgolj zaradi tega, ker je bila registrirana za velik obseg proizvodov ali storitev. V teh okoliščinah so s takšno znamko zajeti le proizvodi, ki niso bistveno drugačni od proizvodov, za katere je imetnik prejšnje znamke lahko dokazal resno in dejansko uporabo in ki izhajajo iz iste skupine, ki je sicer lahko razdeljena le arbitrarno (glej v tem smislu zgoraj v točki 24 navedeno sodbo ALADIN, EU:T:2005:288, točki 44 in 46).

68 V obravnavani zadevi je treba ugotoviti, da so zaščitne snovi, ki jih intervenientka dobavlja svojim strankam, predmet predelave – bodisi teh strank bodisi podjetij, ki jih je intervenientka pooblastila – katere rezultat so proizvodi, namenjeni za prodajo končnemu potrošniku in za uporabo v obliki, v kakršni so. V teh okoliščinah so končni proizvodi tretjih oseb – tudi ob predpostavki, da vključujejo zaščitne snovi intervenientke oziroma da je njihova prevleka izdelana iz teh snovi – tako po svoji naravi kot svoji namembnosti bistveno drugačni od zaščitnih snovi, ne sodijo pa v isto skupino, ki je lahko razdeljena le arbitrarno v smislu zgoraj v točki 67 navedene sodne prakse (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 3. maja 2012, Conceria Kara/UUNT – Dima (KARRA), T-270/10, EU:T:2012:212, točka 53).

69 Iz navedenega izhaja, da na podlagi dokaza o uporabi prejšnje znamke za končne proizvode tretjih oseb, ki vključujejo del, ki ga zagotavlja intervenientka, ni mogoče sklepati o njeni uporabi za končne proizvode, za katere je bila registrirana. Odbor za pritožbe svoje ugotovitve v točki 26 izpodbijane odločbe ni oprl na noben argument, ki bi omajal tak sklep. Zato odbor za pritožbe ni pravilno ugotovil, da je bila resna in dejanska uporaba znamke TEFLON dokazana za končne proizvode iz tega naslova.

– Presoja glede tega, ali prejšnja znamka izpolnjuje bistveno vlogo

70 Iz sodne prakse, navedene zgoraj v točki 45, izhaja, da se znamka resno in dejansko uporablja, le če zagotavlja istovetnost izvora blaga ali storitev, za katere je bila registrirana. Vendar bi sprejetje ugotovitve odbora za pritožbe iz točke 26 izpodbijane odločbe pomenilo, da bi se štelo, da je intervenientka – skupaj s svojimi strankami – proizvajalka teh končnih proizvodov, medtem ko to ne izhaja niti iz njenega poslovanja niti iz spisa (glej v tem smislu zgoraj v točki 68 navedeno sodbo KARRA, EU:T:2012:212, točka 54).

71 Nasprotno, iz spisa izhaja, da znamko TEFLON tretje osebe uporabljajo z namenom označitve prisotnosti surovine oziroma prevleke, ki izvira od intervenientke, kot to zatrjuje tožeča stranka, ne pa z namenom, da bi ta znamka pomenila povezavo glede izvora bodisi med intervenientko in proizvodom tretje osebe bodisi med to tretjo osebo in njenim proizvodom.

- 72 Namreč, prvič, intervenientka je v odgovoru na pisno vprašanje Splošnega sodišča navedla, da je za uporabo znamke TEFLON od tretjih oseb veljalo več pogojev, ki so se v bistvu nanašali na to, da so ti tretji surovine, ki so izvirale od intervenientke, pridobili bodisi neposredno od intervenientke bodisi uporabnikov, pooblaščenih od intervenientke, da tretji proizvode, ki so izdelani s temi snovmi, predložijo v odobritev intervenientki ali pooblaščenemu uporabniku ter da sklenejo licenčno pogodbo glede navedene znamke. Poleg tega iz dokumenta, priloženega temu odgovoru in naslovljenega „Trademark usage guidelines“ (smernice za uporabo znamke), izhaja, da mora imetnik licence ob prodaji svojega proizvoda navesti: „[T]a izdelek proizvaja in trži [imetnik licence], ki prevzema odgovornost za njegovo izdelavo“.
- 73 Drugič, primeri glede načina uporabe prejšnje znamke, ki jih je predstavila intervenientka v smernicah – naslovljenih za uporabo znamke TEFLON na podlagi licenc, naslovljenih „TEFLON Trademark Licence, Trademark Usage Rules“ – primeri iz spisa UUNT, predloženega Splošnemu sodišču, in primeri iz odgovora na pisno vprašanje Splošnega sodišča prav tako izpostavljajo dejstvo, da intervenientka z navedeno znamko želi opredeliti prevleke, smole oziroma druge surovine ali dele, ne pa gospodarskega izvora končnih proizvodov tretjih, ki vsebujejo te snovi. Primeroma je namreč pojasnjeno, da uporaba prejšnje znamke, za katero intervenientka meni, da je ustrezna, predpostavlja, da so glede končnih proizvodov tretjih uporabljene te oznake: „Valves coated with TEFLON non-stick resin“ (ventili, prevlečeni s smolo TEFLON), „TEFLON brand resin“ (smola znamke TEFLON), „Wear resistance with TEFLON fluoropolymer“ (odpornost proti obrabi s TEFLON fluoropolimerom), „Valves lined with TEFLON industrial coatings“ (ventili, obdani z industrijsko prevleko TEFLON) ali „I cook with pans that have TEFLON coating“ (kuham s posodo, ki ima prevleko TEFLON).
- 74 Poleg tega je treba poudariti, da UUNT priznava, da znamka TEFLON „dobesedno“ označuje posebno vrsto prevleke (glej točko 59 zgoraj).
- 75 Tretjič, iz dokazov, ki jih je pred UUNT predložila intervenientka, izhaja, da se prejšnja znamka uporablja v zvezi s končnimi proizvodi tretjih oseb skupaj z lastno znamko njihovega proizvajalca. UUNT in intervenientka menita, da gre za „soznamki“ navedenih končnih proizvodov.
- 76 Res je sicer, da na področju znamke Skupnosti – kot to izhaja iz sodne prakse, na katero se sklicuje intervenientka – ni nobenega pravila, ki bi vlagatelja ugovora zavezovalo, naj dokaže, da je prejšnjo znamko uporabljal samostojno, to je neodvisno od vsake druge znamke (sodbe z dne 8. decembra 2005, Castellblanch/UUNT – Champagne Roederer (CRISTAL CASTELLBLANCH), T-29/04, ZOdl., EU:T:2005:438, točki 33 in 34; z dne 21. septembra 2010, Villa Almè/UUNT – Marqués de Murrieta (i GAI), T-546/08, EU:T:2010:404, točka 20, in z dne 14. decembra 2011, Völk/UUNT – Marker Völk (VÖLKL), T-504/09, ZOdl., EU:T:2011:739, točka 100).
- 77 Vendar pa so v zadevah, v katerih so bile izrečene sodbe, navedene zgoraj v točki 76, znamke, ki so zadevale isti proizvod, opredeljevale isti trgovski izvor tega, s čimer so lahko – vsaka med njimi samostojno – izpolnile bistveno vlogo glede tega proizvoda. V obravnavani zadevi pa je prejšnja znamka – kot je to bilo poudarjeno zgoraj – na končnih proizvodih tretjih kot oznaka prisotnosti sestavine, ki izvira od intervenientke, proizvodi pa so še vedno opredeljeni z oziroma se tržijo pod lastno proizvajalčevo znamko, ki označuje trgovski izvor tega proizvoda.
- 78 Takšna trgovska praksa izraža voljo proizvajalcev končnih proizvodov, da potrošniku pojasnijo, da se je predelava začela s surovinami, označenimi z znamko TEFLON, ter da potrošnikom omogočijo, da opredelijo, kdo je končni proizvajalec teh proizvodov (glej v tem smislu zgoraj v točki 68 navedeno sodbo KARRA, EU:T:2012:212, točka 55).

- 79 Četrtrič, opozoriti je treba, da iz sodne prakse izhaja, da je cilj bistvene vloge znamke pokazati trgovski izvor proizvodov in storitev, kar omogoča potrošniku, ki kupi proizvode ali storitve, ki jih zadevna znamka označuje, da se pri naslednjem nakupu odloča na podlagi pridobljenih izkušenj, in sicer, če so te dobre, odločitev ponovi, če so slabe, se odloči drugače (sodba z dne 27. februarja 2002, REWE-Zentral/UUNT (LITE), T-79/00, Recueil, EU:T:2002:42, točka 26).
- 80 V obravnavani zadevi uporaba znamke TEFLON za končne proizvode tretjih oseb ne omogoča zagotavljanja bistvene vloge te znamke v smislu sodne prakse, navedene zgoraj v točki 79 glede teh končnih proizvodov. Na podlagi okoliščin obravnavane zadeve, navedenih zgoraj v točkah od 70 do 78, je namreč mogoče presoditi, da potrošnik lahko zlahka loči med trgovskim izvorom zaščitne nelepljive snovi, ki jo označuje znamka TEFLON, na eni strani in trgovskim izvorom končnega proizvoda, ki ga označuje znamka proizvajalca, na drugi. Če so pridobljene izkušnje potrošnika glede prevleke ali kakšnega drugega dela – ki ju označuje znamka TEFLON – končnega proizvoda tretjih oseb dobre, bo iskal ustrezen proizvod, ki vsebuje del, ki ga označuje ta znamka. Tako prisotnost znamke TEFLON na končnih proizvodih tretjih usmerja potrošnikovo izbiro proizvoda, in sicer glede na dobre izkušnje s prevleko ali nekaterimi lastnostmi delovanja proizvoda, ki so posledica prisotnosti surovine, ki jo označuje ta znamka, na pa glede na izkušnje s končnim proizvodom.
- 81 Iz zgornjih preudarkov izhaja, da znamka TEFLON, ki jo tretje osebe uporabljajo za svoje končne proizvode, ne izpolnjuje svoje bistvene vloge zagotavljanja izvora teh proizvodov. Posledično – nasprotno od ugotovitve odbora za pritožbe v točki 26 izpodbijane odločbe – takšne uporabe prejšnje znamke ni mogoče šteti za uporabo za te proizvode v smislu člena 42(2) in (3) Uredbe št. 207/2009.
- 82 Ugotovitev iz zgornjih točk 69 in 81 ne morejo omajati niti argumenti UUNT niti argumenti intervenientke.
- 83 Prvič, ni mogoče sprejeti trditve UUNT – ki se opira na posebne značilnosti zadevnih končnih proizvodov in posebnih pogojev trga teh proizvodov – da bi bilo treba obstoj resne in dejanske uporabe znamke TEFLON, ki označuje sestavino, potrditi tudi za končne proizvode tretjih oseb, ki vključujejo to sestavino, in sicer, ker naj bi si zadevni proizvodi med seboj konkurirali glede njihove prevleke oziroma surovine, iz katerih so narejeni.
- 84 V zvezi s tem je treba poudariti, da je sicer res, da iz sodne prakse, navedene zgoraj v točki 46, izhaja, da je treba značilnosti proizvodov – kakršne so značilnosti zadevnega trga – ki vplivajo na trgovsko strategijo imetnika znamke, upoštevati pri presoji obstoja resne in dejanske uporabe znamke. Vendar – čeprav na izbiro potrošnika glede končnega proizvoda lahko vplivajo značilnosti, ki jih ima ta proizvod zaradi prisotnosti surovine ali sestavine, in se torej trg za te proizvode lahko ustvari na podlagi sestavine, ki jo vsebuje in kakršne so tako kot v obravnavani zadevi prevleke, ki jih označuje prejšnja znamka – to ne pomeni, da se za znamko, ki označuje to sestavino in njen trgovski izvor, lahko šteje, da opredeljuje trgovski izvor tega proizvoda.
- 85 Prisotnost prejšnje znamke, ki opredeljuje sestavino proizvoda, v reklamah, brošurah ali celo na proizvodu, kot jo je ugotovil odbor za pritožbe v točki 26 izpodbijane odločbe, namreč pomeni trgovsko strategijo proizvajalca končnega proizvoda s tem, da označi nekatere značilnosti delovanja tega proizvoda, ki so posledica prisotnosti surovine, ki jo označuje znamka TEFLON.
- 86 Uporaba znamke TEFLON za končne proizvode tretjih oseb lahko tako povzroči, da ta znamka izpolnjuje reklamno funkcijo ali komunikacijsko funkcijo z namenom informirati ali prepričati potrošnika (v zvezi z reklamno funkcijo ali komunikacijsko funkcijo znamke glej sodbi z dne 18. junija 2009, L'Oréal in drugi, C-487/07, ZOdl., EU:C:2009:378, točka 58, in z dne 23. marca 2010, Google France in Google, od C-236/08 do C-238/08, ZOdl., EU:C:2010:159, točke 75, 77 in 91). Vendar to ne pomeni, da zato izpolnjuje bistveno vlogo zagotavljanja izvora končnega proizvoda, ki pa je edina upoštevna za presajo resne in dejanske uporabe znamke v smislu člena 42(2) in (3) Uredbe št. 207/2009.

- 87 Drugič, res je sicer, da resna in dejanska uporaba znamke za proizvode, za katere je bila registrirana – kot je to poudarila intervenientka – ne pomeni nujno, da bi imetnik, ki se sklicuje na uporabo svoje znamke za te proizvode, bil njihov proizvajalec. Iz člena 15(2) Uredbe št. 207/2009 namreč izhaja, da se imetnik lahko sklicuje na uporabo znamke tretje osebe na podlagi svojega soglasja. Vendar pa tretja oseba lahko znamko uporablja za proizvode, ki jih proizvaja in trži. Poleg tega ni neobičajno, da imetnik znamke pod to znamko trži proizvode, ki jih zanj proizvaja drug gospodarski subjekt.
- 88 Vendar v obravnavani zadevi nobena od teh okoliščin ni bila dokazana niti zatrjevana glede uporabe znamke TEFLON v zvezi s končnimi proizvodi tretjih oseb. Intervenientka ni predložila dokazov, iz katerih bi izhajalo, da tretje osebe znamko TEFLON uporabljajo za končne proizvode z namenom, da bi trgovski izvor teh proizvodov označili, kot da ti proizvodi izvirajo bodisi od intervenientke bodisi od tretje osebe, kot je bilo navedeno zgoraj v točkah 70 in naslednjih.
- 89 Tretjič, glede trditve intervenientke, ki se opira na sodbo z dne 11. marca 2003 v zadevi Anslu (C-40/01, ZOdl., EU:C:2003:145, točka 41), na katero se je sklicevala na obravnavi, je treba poudariti, da je Sodišče v tej sodbi sicer res presodilo, da je treba uporabo resne in dejanske znamke v primeru, da so nadomestni deli sestavni deli proizvodov in se prodajajo pod isto znamko, analizirati, kot da se nanaša na proizvode, ki se že prodajajo, in kot da je takšna, da ohranja pravice imetnika na teh proizvodih. Vendar tudi ob predpostavki, da je položaj nadomestnih delov primerljiv s položajem sestavine, ki je sestavni del končnega proizvoda in ki je načeloma ni mogoče zamenjati med življenjsko dobo proizvoda, je treba ugotoviti, da so okoliščine obravnavane zadeve različne od okoliščin, na podlagi katerih je bila izdana zgoraj navedena sodba (EU:C:2003:145). Iz zadnjenavedene sodbe namreč izhaja, da je bil trgovski izvor zadevnih nadomestnih delov in proizvod, za katerega so bili ti nadomestni deli namenjeni, isti. V obravnavani zadevi pa imajo končni proizvodi tretjih oseb in sestavina, ki jo označuje znamka TEFLON intervenientke, različen trgovski izvor.
- 90 Četrtrič, verjetnost nepoštenega ravnanja tretje osebe, ki bi lahko nameravala za končne proizvode registrirati enako ali prejšnji znamki podobno znamko, oziroma vprašanje morebitnega ugleda prejšnje znamke, na kateri se je na obravnavi sklicevala intervenientka, sta neupoštevni pri presoji resne in dejanske uporabe prejšnje znamke. V vsakem primeru ugotovitve iz zgornjih točk 69 in 81 prejšnji znamki ne odvzemajo celotnega varstva v zvezi s prijavo enake ali podobne znamke za končne proizvode. Nič namreč ne bi intervenientki preprečevalo, da, če je to potrebno, zatrjuje obstoj verjetnosti zmede s to znamko tretje osebe z vidika morebitne podobnosti proizvodov in znamk ter – če bi to bilo dokazano – z vidika obstoja večjega razlikovalnega učinka, kot je običajen, zaradi poznavanja znamke na trgu. Prav tako ni izključeno, da bi se taka verjetnost zmede lahko zatrjevala v primeru prijave znamke, ki bi bila enaka ali podobna prejšnji znamki, za proizvode, ki niso podobni, če bi intervenientka dokazala ugled prejšnje znamke v smislu člena 8(5) Uredbe št. 207/2009.
- 91 Iz zgornjih preudarkov izhaja, da je bilo v izpodbijani uredbi pravo nepravilno uporabljeno, ker je odbor za pritožbe v točki 26 izpodbijane odločbe ugotovil, da je intervenientka dokazala uporabo prejšnje znamke za končne proizvode, in sicer na podlagi dejstva, da so bile prevleke, ki jih je proizvajala intervenientka, integralni del sestave in strukture finalnih proizvodov tretje osebe ter da je bila prejšnja znamka prisotna v brošurah in oglaševanjih teh proizvodov.

Drugi del drugega tožbenega razloga: uporaba prejšnje znamke za „homopolimerne in kopolimerne smole, zaščitne filme in apreture, ki verjetno sodijo v razred 1“

- 92 Tožeča stranka ugovarja, da intervenientka naj ne bi predložila zadostnih in ustreznih dokazov, s katerimi bi dokazala resno in dejansko uporabo prejšnje znamke celo za „homopolimerne in kopolimerne smole, zaščitne filme in apreture“, za katere meni, da „verjetno“ sodijo v razred 1. Po njenem mnenju pri presoji resne in dejanske uporabe prejšnje znamke ni mogoče upoštevati dokazov, ki niso datirani, niti dokazov, na katerih ni podana prejšnja znamka, „kot se uporablja na trgu“.

- 93 Tožeča stranka je na obravnavi v odgovoru na pisno vprašanje Splošnega sodišča pojasnila, da je s tem argumentom zlasti zatrjevala, da je intervenientka sicer predložila elemente glede letnega prometa za proizvode, kot so „homopolimerne in kopolimerne smole, zaščitni filmi in apreture“, ni pa predložila nobenega dokaza, na katerem bi bila prejšnja znamka predstavljena v zvezi s temi proizvodi. Nasprotno, dokazi, na katerih je bila znamka TEFLON, so po mnenju tožeče stranke zadevali le končne proizvode tretje osebe. Za te proizvode pa naj bi intervenientka ne predložila dokazov, na podlagi katerih bi bilo mogoče oceniti obseg prodaje.
- 94 V zvezi s tem je treba opozoriti, da vprašanje, ali se je znamka resno in dejansko uporabljala, zahteva celovito presojo glede na vse razpoložljive dejavnike. Taka presoja pomeni neko soodvisnost med upoštevanimi dejavniki (glej v tem smislu sodbo z dne 8. julija 2004, MFE Marienfelde/UUNT – Vétoquinol (HIPOVITON), T-334/01, ZOdl., EU:T:2004:223, točka 36, in zgoraj v točki 44 navedeno sodbo VITAFRUIT, EU:T:2004:225, točka 42). Ne gre torej za ločeno analizo posameznih dokazov, ampak jih je treba analizirati skupaj, da se jim tako določi najbolj verjeten in skladen pomen. V okviru take analize ni mogoče izključiti, da skupek dokazov omogoča ugotovitev dejstev, ki jih je treba dokazati, čeprav vsak od dokazov, če se ga obravnava posamično, ne bi zagotovil natančnega dokaza o teh dejstvih (sodbi z dne 15. decembra 2010, Epcos/UUNT – Epcos Sistemas (EPCOS), T-132/09, EU:T:2010:518, točka 28, in z dne 29. februarja 2012, Certmedica International in Lehning entreprise/UUNT – Lehning entreprise in Certmedica International (L112), T-77/10 in T-78/10, EU:T:2012:95, točka 57).
- 95 V obravnavani zadevi se prejšnja znamka pojavlja med drugim v brošurah, reklamah ali izvlečkih s spletnih strani, ki zadevajo končne proizvode tretje osebe, kot to potrjuje tožeča stranka. Res je sicer, da nekateri od teh dokumentov niso datirani, vendar se jih v okviru celovite presoje lahko upošteva, in sicer v kombinaciji z drugimi dokazi, ki se nanašajo na zadevno obdobje, da se tako dokaže obstoj resne in dejanske uporabe prejšnje znamke (glej v tem smislu sodbo z dne 17. februarja 2011, J & F Participações/UUNT – Plusfood Wrexham (Friboi), T-324/09, EU:T:2011:47, točka 33).
- 96 V zvezi s tem je treba najprej poudariti, da so nekatere revije in izvlečki s spletnih strani, ki jih navaja odbor za pritožbe, dejansko datirani ter zadevajo upošteveno obdobje.
- 97 Dalje, kot je bilo ugotovljeno v okviru analize prvega dela drugega tožbenega razloga, so tretje osebe prejšnjo znamko uporabljale za napotilo na prevleke oziroma surovine, ki izvirajo od intervenientke. Te prevleke in surovine ustrezajo – z vidika informacij, ki jih je intervenientka predložila glede možne uporabe proizvodov, ki jih proizvaja in trži pod prejšnjo znamko – proizvodom, ki jih je intervenientka prodajala pod to prejšnjo znamko v upoštevnem obdobju, kot to izhaja med drugim iz pričanja in dokumenta – na katerega se sklicuje tožeča stranka – o letnem prometu, doseženem s prodajo „homopolimernih in kopolimernih smol, zaščitnih filmov in apretur“ na ozemlju Unije za leta od 2003 do 2008. Tožeča stranka ni predložila nobenega elementa, ki bi dokazoval netočnost teh letnih prometov, ki jih je predstavila intervenientka in ki zadevajo upošteveno obdobje. Prav tako ni izpodbijala upoštevnosti podatkov iz teh dokumentov.
- 98 Nazadnje, iz spisa – natančneje iz dveh dokumentov, navedenih zgoraj v točki 97 – katerega vsebini tožeča stranka ne ugovarja, izhaja, da je intervenientka v upoštevnem obdobju vložila veliko truda v reklamiranje proizvodov, ki jih je tržila pod znamko TEFLON. Kot izhaja iz sodne prakse, se šteje, da se znamka uporablja resno in dejansko, če se ta znamka uporablja za pridobitev strank, zlasti v okviru reklamnih kampanj (glej v tem smislu zgoraj v točki 89 navedeno sodbo Ansul, EU:C:2003:145, točka 37). Ta element je torej pomemben indic resne in dejanske uporabe prejšnje znamke v upoštevnem obdobju za zaščitne neleppljive snovi intervenientke (glej v tem smislu sodbo z dne 14. decembra 2006, Gagliardi/UUNT – Norma Lebensmittelfilialbetrieb (MANÜ MANU MANU), T-392/04, EU:T:2006:400, točka 86).

- 99 Iz navedenega izhaja, da je odbor za pritožbe dokaze, ki niso bili datirani ali na katerih je bila prejšnja znamka predstavljena v zvezi s končnimi proizvodi tretje osebe, lahko legitimno upošteval pri celoviti presoji dokazov o resni in dejanski uporabi prejšnje znamke za proizvode, ki izvirajo od intervenientke. Zato je treba ta del drugega tožbenega razloga zavrnilo.
- 100 Iz zgornjih preudarkov izhaja, da je treba izpodbijano odločbo razveljaviti, ker po eni strani ni dovolj obrazložena glede ugotovitve odbora za pritožbe v točki 28 izpodbijane odločbe in ker po drugi v njej pravo ni bilo pravilno uporabljeno pri ugotovitvi odbora za pritožbe v točki 26 izpodbijane odločbe. V teh okoliščinah ni treba preučiti prvega tožbenega razloga niti vprašanja dopustnosti gradiva, ki ga je tožeča stranka predložila Splošnemu sodišču v utemeljitev tega tožbenega razloga.

Stroški

- 101 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspehi stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. UUNT s svojimi predlogi ni uspel, zato se mu v skladu s predlogi tožeče stranke naloži plačilo stroškov, ki jih je ta priglasila. Tožeča stranka ni predlagala, naj se intervenientki naloži plačilo stroškov, zato intervenientka nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (prvi senat)

razsodilo:

- 1. Odločba prvega odbora za pritožbe pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 29. septembra 2011 (zadeva R 2005/2010-1) se razveljavi.**
- 2. UUNT nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila Polytetra GmbH.**
- 3. EI du Pont de Nemours and Company nosi svoje stroške.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 16. junija 2015.

Podpisi

Kazalo

Dejansko stanje	2
Predlogi strank	4
Pravo	4
Obveznost obrazložitve	4
Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 42(2) in (3) in člena 15(1) Uredbe št. 207/2009	7
Upoštevno obdobje	10
Prvi del drugega tožbenega razloga: uporaba prejšnje znamke za proizvode, ki niso „homopolimerne in kopolimerne smole, zaščitni filmi in apreture“	10
– Presoja glede tega, ali posamezen del in proizvod, ki ta del vključuje, sodita v isto skupino proizvodov	12
– Presoja glede tega, ali prejšnja znamka izpolnjuje bistveno vlogo	12
Drugi del drugega tožbenega razloga: uporaba prejšnje znamke za „homopolimerne in kopolimerne smole, zaščitne filme in apreture, ki verjetno sodijo v razred 1“	15
Stroški	17